

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4225010264
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4225010264.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 25.09.2025, sp.zn. 4T/40/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. decembra 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e s a
napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovaný

A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v A., trvale bytom

A., prechodne bytom A., C.

D. E. F. XXXX/XX, toho času v Ústave na

výkon väzby a v Ústave na výkon

trestu odňatia slobody v G.,

je vinný, že:

dňa XX. XXXX XXXX v čase okolo 11:10 hod. v meste A. v blízkosti H. G., spoza stĺpu otvorenej brány vyskočil smerom k poškodenej I. B. nar. XX.XX.XXXX, ktorej vytrhol z pravej ruky plátennú tašku, obsah ktorej tvorili červená dámska peňaženka s finančnou hotovosťou v celkovej výške 285,- eur, červená menšia peňaženka na mince s hotovosťou vo výške 10,- eur, osobné doklady poškodenej a zväzok rôznych kľúčov a s taškou utiekol smerom ku A. G., kde bol následne na ul. J. E. hliadkou Obvodného oddelenia PZ A. obmedzený na osobnej slobode, čím poškodenej I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., G. XXXX/X, spôsobil škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 295,- eur a odcudzením dámskej peňaženky s malou peňaženkou na mince spolu vo výške 15 eur,

t e d a :

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe

t ý m s p á c h a l :

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti a zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona za použitia § 74 odsek 1 a odsek 5 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou v trvaní najviac 3 (tri) mesiace s následným doliečovaním ambulantnou formou v trvaní najviac 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/136/2023 zo dňa 3. júla 2025, právoplatného dňa 3. júla 2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona v spojení s § 127 odsek 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: „dňa XX. XXXX XXXX v čase okolo 11:10 hod. v meste A. v blízkosti H. G., spoza stĺpu otvorenej brány vyskočil smerom k poškodenej I. B. nar. XX.XX.XXXX, ktorej chytil pravú ruku spolu s plátennou taškou, ktorú jej následne prekonaním jej odporu vytrhol z pravej ruky a to takou silou, že pravá ruka poškodenej smerovala dozadu za jej telo, čím poškodenú celým trupom otočil, v dôsledku čoho sa poškodená zapotácala, a obžalovaný s obsahom plátennej tašky, ktorý tvorili červená dámska peňaženka s finančnou hotovosťou v celkovej výške 285.- eur, červená menšia peňaženka na mince s hotovosťou vo výške 10.- eur, osobné doklady poškodenej a zväzok rôznych kľúčov, z miesta činu utiekol smerom ku Kostolnému námestiu, kde bol následne na ul. J. E. hliadkou Obvodného oddelenia PZ A. obmedzený na osobnej slobode, čím poškodenej I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., G. XXXX/X, spôsobil škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 295.- eur a odcudzením dámskej peňaženky s malou peňaženkou na mince spolu vo výške 15.- eur“.

Za to mu bol podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona za použitia § 74 odsek 1 a odsek 5 Trestného zákona mu bolo uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou v trvaní najviac 3 mesiace s následným doliečovaním ambulantnou formou v trvaní najviac 12 mesiacov. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/136/2023 zo dňa 3. júla 2025, právoplatného dňa 3. júla 2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, proti všetkým jeho výrokom, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že súd prvého stupňa ustálil skutkový stav v rozpore s vykonaným dokazovaním. Preukázané bolo, že v kritický deň vytrhol tašku z ruky poškodenej. Nebolo preukázané, že chytil tašku spolu s rukou poškodenej. Taktiež nebol preukázaný žiadny odpor poškodenej. Poškodená bola zrejme prekvapená, že jej tašku vytrhol, a tak nekládla žiadny odpor, poškodenú neotočil celým trupom. Tieto skutočnosti nevyplývajú ani z výpovede poškodenej, ktorá naopak poprela, že by ju chytil za ruku. Tým bola vyvrátená aj skutočnosť, že sa zmocnil tašky tak, že jej vykrútil ruku. Pretože nie je dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že sa skutok stal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, je výrok v časti ustáleného skutku v rozpore s vykonaným dokazovaním. Jeho konanie teda nenapĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, išlo o odcudzenia veci poškodenej bez použitia násillia, pričom uviedol, že násillím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Súd jeho konanie kvalifikoval ako trestný čin spáchaný na chránenej osobe, on však poškodenú pred skutkom videl iba od chrbta a nevedel, koľko má rokov. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 19/1972

a uviedol, že za danej situácie konanie môže napĺňať znaky iného trestného činu a to krádeže. Pokiaľ ide o kvalifikovaný znak skutkovej podstaty, na základe ktorého sa páchateľ dopustí tohto konania na chránenej osobe v zmysle § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 117/2014, podľa ktorého je potrebná vedomosť páchateľa, že poškodená je osobou vyššieho veku. Nebol produkovaný žiadny dôkaz, že by mal vedomosť o veku poškodenej. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a navrhol jeho konanie kvalifikovať ako trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona po úprave skutkového stavu v zmysle vykonaného dokazovania a uložiť mu súhrnný trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe eventuálne vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila okresná prokurátorka v A. a uviedla, že tak poškodená ako aj svedkyňa na hlavnom pojednávaní potvrdili, že k zmocneniu tašky poškodenej došlo takou silou, že poškodená sa zapotácala, otočila celým trupom, pričom ruka jej išla dozadu hore. V danom prípade teda jednoznačne išlo o prekonanie pasívneho odporu poškodenej, pričom vzhľadom na jej vek a pohlavie tento útok nemusel byť nejako mimoriadne intenzívny. To, že obžalovaný, aspoň podľa svojho vlastného vyjadrenia, nevedel opoznať poškodenú na hlavnom pojednávaní, ešte nevyvracia okolnosť, ktorá odôvodňuje v danom prípade použitie vyššej trestnej sadzby, teda, že skutok spáchal na chránenej osobe. K naplneniu tohto zákonného znaku nie je dôležité, aby páchateľ vyslovene videl do tváre poškodenej, poprípade, aby ju na základe toho neskôr vedel identifikovať. V danom prípade obžalovaný poškodenú napadol cez deň pri dobrých svetelných podmienkach na otvorenom priestranstve a aj keď útočil zozadu, bolo pre neho evidentné, že ide o staršiu osobu, ženu, ktorej odpor ľahšie prekoná a následne, keď bude utekať peši po verejnom priestranstve, táto osoba ho nebude vedieť dobehnúť. Podľa svedkyne obžalovaný pred útokom na poškodenú vybehol spoza nejakého stĺpa, čo svedčí o tom, že obžalovaný na svoju obeť už čakal a určitý čas ju aj pozoroval. Vzhľadom na uvedené, odvolacie dôvody obžalovaného považuje za neopodstatnené a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch odvolania obžalovaného a uviedol, že poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že necítila, že by sa jej obžalovaný dotkol, teda došlo výlučne k vytrhnutiu tašky z ruky poškodenej. Navrhol odvolaniu vyhovieť a rozhodnúť tak, že skutok nebude kvalifikovaný ako trestný čin lúpeže, zo skutku vypustiť tvrdenie, že obžalovaný chytil poškodenú za ruku a nekvalifikovať konanie ako konanie spáchané na chránenej osobe.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že poškodená vypovedala na súde tak, ako sa skutok stal, tašku jej vrátil a ospravedlnil sa jej. Povedala, že necítila dotyk. Lútuje, že jej ublížil.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k odvolaniu obžalovaného a trest, ktorý bol obžalovanému ukladaný považuje za zákonný a primeraný. Navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Preskúmaním spisového materiálu však krajský súd zistil, že súd prvého stupňa pri ustálení skutkového stavu a vyhodnotení vykonaných dôkazov postupoval v rozpore s ustanovením § 2 odsek 10 a odsek

12 Trestného poriadku, pretože skutkový stav opísaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku (a v neposlednom rade aj v podanej obžalobe) nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že tak orgány činné v trestnom konaní, prokurátor a následne súd prvého stupňa doslova dotvárali dej vlastnými slovami v rozpore vykonaným dokazovaním predovšetkým výpoveďou poškodenej a svedkyne K., čo malo za následok tzv. nadkvalifikáciu konania obžalovaného. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný kritického dňa po tom, ako „vyskočil“ smerom k poškodenej, tejto chytil pravú ruku a prekonaním odporu poškodenej tejto vytrhol z pravej ruky plátennú tašku s obsahom popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Tieto zistenia súdu prvého stupňa však nezodpovedajú obsahu výpovede poškodenej a svedkyne. Z výpovede poškodenej z prípravného konania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný „jej drgol do chrbta a vytrhol jej tašku v pravej ruke“, . Poškodená vo svojej výpovedi zo dňa 06.03.2025 síce uviedla, že tašku „držala v pravej ruke a oni ju vykrútil dozadu a vytrhol jej tašku“, avšak orgány činné v trestnom konaní tomuto rozporu vo výpovedi poškodenej nevenovali žiadnu pozornosť a nie je teda zrejme, či vytrhnutie tašky z ruky spôsobilo, že týmto bola ruka poškodenej vyvrátená dozadu, čo je podstatný rozdiel oproti tvrdeniu, že poškodenú chytil za pravú ruku a prekonaním jej odporu jej vytrhol tašku. Z výpovedí poškodenej v prípravnom konaní nevyplýva ani tá skutočnosť, že by nejakým spôsobom obžalovaný prekonával odpor poškodenej, ktorý by bol z jej strany kladený práve za účelom, aby jej obžalovaný tašku nezobral z jej dispozície. Takéto skutočnosti nevyplývajú ani z výpovedí svedkyne K. a ani z výpovedí poškodenej a svedkyne na hlavnom pojednávaní. Poškodená na hlavnom pojednávaní k tejto skutočnosti opätovne uviedla, že cítila, že niekto ju ťahal dozadu, vytočila sa celým trupom dozadu a svedkyňa K. uviedla, že z jej pohľadu to vyzeralo, že páchatel' narazil do poškodenej a celá ruka išla hore dozadu a videla až to, že uteká s taškou preč. Ani z týchto výpovedí na hlavnom pojednávaní nevyplýva, že obžalovaný nejakým spôsobom prekonával cielene kladený odpor poškodenej za účelom, aby jej zobral tašku, ktorú držala v ruke. Krajský súd podotýka, že kladením odporu je aktívne konanie smerujúce k tomu, aby predmet, ktorý je v dispozícii poškodenej osoby, si táto aktívne bráni. Prekonanie pasívnej sily, to je sila, ktorá je nevyhnutná k tomu, aby bol predmet vôbec udržaný v ruke poškodenej osoby, nemôže byť prekonaním kladeného odporu. To, že ruka poškodenej smerovala dozadu, resp. že bola pohybom obžalovaného otočená, je automatický mechanický pohyb tela, ktorý je spôsobený práve tým, že nejaký predmet, ktorý osoba drží v ruke, je jej neočakávane vytrhnutý. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané a nevyplýva to dokonca ani z popisu skutku súdom prvého stupňa, že by obžalovaný vykonal násilie na napadnutej poškodenej pred zmocnením sa veci, že by prekonával odpor tým, že jej napríklad tašku násilím ťahal z ruky, pričom by sa poškodená takémuto konaniu obžalovaného aktívne bránila tým, napríklad že o tašku tzv. „bojovala“, tým, že ju určitý časový úsek drží v ruke a uvedomuje si, že osoba obžalovaného jej chce túto tašku vziať z dispozície. Násilím, ktoré je nevyhnutným predpokladom pre kvalifikovanie konania páchatel'a ako trestného činu lúpeže, nemožno rozumieť neočakávané vytrhnutie veci z ruky, avšak len také konanie páchatel'a, pri ktorom prekonáva odpor napadnutého napríklad tým, že s vecou myká. Z daného výkladového pravidla je zrejme že poškodený si musí minimálne určité časové obdobie uvedomovať, že páchatel' sa mu snaží vec odňať z dispozície a takémuto konaniu páchatel'a sa poškodená osoba aktívne snaží zabrániť. Z vykonaného dokazovania boli preukázané výlučne tie skutkové zistenia, ktoré krajský súd vyjadril skutkovej vete tohto rozsudku a to, že kritického dňa, v čase a na mieste popísanom v skutkovej vete tohto rozsudku, obžalovaný vytrhol z pravej ruky poškodenej plátennú tašku, obsah ktorej tvorili veci popísané v skutkovej vete tohto rozsudku a s touto taškou z miesta činu utiekol. Zavinenie obžalovaného na spáchaní tohto skutku bolo preukázané vykonaným dokazovaním a to výpoveďou poškodenej, výpoveďou svedkyne K. a v neposlednom rade aj výpoveďou samotného obžalovaného. Obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete si teda prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a tým spáchal prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona.

K posúdenie konania obžalovaného ako konania, ktorého sa mal dopustiť na chránenej osobe podľa § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona v spojení s § 127 odsek 3 Trestného zákona, krajský súd udáva, že tak orgány činného v trestnom konaní, ako aj prokurátor a následne súd I. stupňa pochybili, keď táto skutočnosť, t. j. vyjadrenie konania obžalovaného, ktoré má byť spáchané v súvislosti s vekom poškodenej ako chránenej osoby, absentuje v popise skutku tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 139 odsek 2 Trestného zákona. Je potrebné uviesť, že na správne vymedzenie skutku v obžalobe nie je postačujúce, ak je v skutku označená poškodená osoba ako osoba chránená v zmysle § 139 odsek 1 Trestného zákona napríklad, že je dieťa, blízka osoba, chorá osoba, resp. tak, ako je tomu v danom osobe vyššieho veku. Pri postavení chránenej osoby, vrátane osoby vyššieho veku, je nevyhnutné brať do úvahy aj ustanovenie § 139 odsek 2 Trestného zákona a súvislosť spáchania trestného činu

práve s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Aj táto súvislosť musí mať odraz v popise skutku, pretože v opačnom prípade skutok nenapĺňa znaky tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty. Na to, aby bolo možné pri právnej kvalifikácii použiť aj ustanovenie § 139 odsek 1 Trestného zákona, nestačí len formálne zistenie, že napríklad v danom prípade poškodená je osobou vyššieho veku. Len takéto zistenie samé o sebe opomína § 139 odsek 2 Trestného zákona, podľa ktorého ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že podstatným, pre posúdenie postavenia chránenej osoby ako znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty, je nielen zistenie, že niekto má postavenie chránenej osoby, ale aj skutočnosť, že trestný čin, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, bol spáchaný v súvislosti s postavením chránenej osoby. Pokiaľ trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením chránenej osoby, nie je možné použiť tento znak ako kvalifikačný moment pri právnej kvalifikácii stíhaného skutku. Ustanovením § 139 odsek 2 Trestného zákona vyžadovaná súvislosť spáchaného trestného činu s postavením chránenej osoby je skutkovým zistením, t. j. musí byť súčasťou popisu skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, čo napokon vyplýva aj z ustanovenia § 163 odsek 3 Trestného poriadku. Súvislosť spáchaného trestného činu s postavením poškodenej osoby musí vyplývať zo skutkovej vety. Dané závery vyplývajú nielen z výkladu ustanovenia § 139 odsek 2 Trestného zákona v spojení s ustanovením § 163 odsek 3 Trestného poriadku, ale aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudok NS SR z 03.12.2013 sp. zn. 2Tdo/65/2013, rozsudok NS SR z 29.10.2025 sp. zn. 1Tdo/45/2025).

Z popisu skutku v napadnutom rozsudku, avšak aj zo skutkovej vety uvedenej v obžalobe prokurátora, nemožno vyvodiť, že by obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s postavením poškodenej ako osoby vyššieho veku a navyše k tomuto skutkovému zisteniu nebolo vykonané ani zodpovedajúce dokazovanie, ktorými by bolo možné objasniť práve skutočnosť, ako malo postavenie poškodenej ako chránenej osoby súvis s konaním obžalovaného. V skutkovej vete napadnutého rozsudku a podanej obžaloby teda nie je vyjadrený kvalifikačný znak podľa § 139 odsek 2 Trestného zákona. Z týchto dôvodov preto nie je možné posúdiť konanie obžalovaného ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku upravil skutkovú vetu napadnutého rozsudku v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania a právne posúdil konanie obžalovaného ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu obžalovanému krajský súd vyhodnotil kritéria ustanovenia § 34 odsek 1 a odsek 4 Trestného zákona a pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vyhodnotil predovšetkým osobu obžalovaného a jeho pomery. Pri ukladaní trestu prihliadol na príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, pričom zdôrazňuje, že obžalovaný kontinuálne od roku 2007 opakovane páchal trestnú činnosť rôzneho charakteru, prevažne majetkového a preto ho možno hodnotiť ako osobu špeciálneho recidivistu, ktorý bol navyše trestným rozkazom Okresného súdu Komárno zo dňa 07.02.2025, sp.zn. 4T/20/2024 uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky a s probačným dohľadom. Je zrejmé, že skutok, z ktorého bol uznaný vinným týmto rozsudkom, spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, navyše s probačným dohľadom a preto pri rozhodovaní o výmere uloženého trestu odňatia slobody súd dospel k záveru, že účel trestu z hľadiska predovšetkým individuálnej, ale aj generálnej prevencie, bude splnený výlučne uložením trestu odňatia slobody na úplne hornej hranici trestnej sadzby určenej ustanovením § 212 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 2 roky a to trestom súhrnným za splnenia podmienok § 42 odsek 2 Trestného zákona. Súčasne zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/136/2023 zo dňa 03. júla 2025, pretože obžalovaného odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa, t.j. trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/136/2023 zo dňa 03. júla 2025 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil za podmienok ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o ochranné opatrenie, súd prvého stupňa správne pri ukladaní ochranného opatrenia vychádzal zo záveru znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácia - psychiatria, zo záveru ktorého vyplýva, že pobyt obžalovaného na slobode je nebezpečný vzhľadom na zistenú závislosť obžalovaného od psychostimulancií, konkrétne pervitínu a canabinooidov a preto krajský súd uložil

obžalovanému ochranné opatrenie podľa § 73 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a § 74 odsek 1 a odsek 5 Trestného zákona formou protitoxikomanického ochranného liečenia ústavnou formou s následným doliečovaním ambulantnou formou.

Takto uložený trest je podľa názoru krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.